

Luguy, la mà mestra de l'infant

El dibuixant parla de la seva sèrie més emblemàtica que ha estat eix d'una mostra a la Massana

ALBA DORAL
La Massana

“Quan dibuixes còmic segueixes sent un infant, conserves una gran part de la infantesa dins teu”. L’afirmació és del veterà dibuixant Pierre Luguy (París, 1948), que al llarg de gairebé quaranta anys ha concebut personatges com Percevan o Gildwin, éssers submergits en móns de fantasia. Durant la seva recent visita al saló de la Massana Còmic va explicar, en el transcurs d’una entrevista amb el Diari, algunes claus del seu procés creatiu.

L’edat mitjana és l’escenari preferit i primordial que Luguy escull com a teló de fons de les seves històries. Per què? “Em dona l’oportunitat de desenvolupar gràficament un personatge en un període que cobreix gairebé mil anys i on hi ha un munt de regnes de petits senyors cadascun dels quals dona peu a recrear un món diferent, a desenvolupar la fantasia, perquè tots necessitem un somni”.

Percevan, la sèrie d’aventures cavalleresques que va iniciar el 1981, és probablement la més exitosa de les signades per Luguy. I la més extensa: abans de finals d’any té previst lliurar al mercat el catorzè àlbum, *Les marches d’E-yandisse*, un altre univers inven-

tat, amb ressonàncies del nord d’Irlanda en aquest cas.

Les llegendes de la Bretanya francesa inspiren les narracions protagonitzades per un altre dels herois de Luguy, Gildwin. Mentre que Sylvio, el grill, se surt una mica de la tònica: un personatge més aviat humorístic procedent del món animal.

“Però sempre dins de l’àmbit de la fantasia, per crear un distanciament amb la realitat”, adverteix puntualment l’autor.

Ja l’àlbum de debut, *Cyril i el castell dels mil diamants*, aparegut el 1977 (després va canviar Cyril per Karolyn, per les ressonàncies) indicava quin seria el camí que empraria el dibuixant. “Volia crear un món completament oníric, fins a tal punt que un periodista va dir que era un conte iniciàtic a l’estil Tolkien. Jo encara no havia llegit Tolkien, però després em vaig adonar de quantes coses teníem en comú”.

En els seus inicis, el dibuixant

va rebre el suport d’autors consagrats. I ara procura tornar la bona voluntat rebuda i ajudar els joves valors, tot formant-los, col·laborant amb ells i facilitant-los també el contacte amb els editors: “Quan vaig començar, em va sorprendre trobar-me amb persones com Paul Grimaud, que estava

considerat com el Walt Disney europeu; em va rebre quan jo no tenia més que quinze anys, i em va donar els primers consells”. No hi ha lloc a la gelosia en aquest ofici. I per això mateix sosté: “No puc sentir gelosia pel talent d’un altre, perquè jo tinc les meves pròpies idees al cap”.

Quaranta anys després d’aquell debut té dues coses ben clares: la primera, que l’únic consell vàlid a algú que vulgui dedicar-se a aquest ofici és “dibuixar, dibuixar i dibuixar, perquè la mà és l’instrument que plasma allò que imagina la ment”. La segona, que “com més s’avança, menys se’n sap”.

FILOSOFIA

L’autor considera que quan es dibuixa còmic es continua sent un infant

FUTUR

A finals d’any lliurarà el catorzè àlbum que ha dedicat a Percevan

Un dibuix amb dedicatòria per al Diari

Pierre Luguy, que la setmana passada va visitar la Massana Còmic, ha elaborat un dibuix especialment dedicat al Diari i que apareix reproduït al damunt d’aquestes línies. Luguy ha exhibit a la Massana Còmic un conjunt de dibuixos que es relacionen amb la seva sèrie més coneguda, Percevan, un personatge clàssic del còmic francès dels anys 1980. La mostra es la segona vegada que s’exhibeix després de fer-ho inicialment a França. Es tracta de la mostra més gran i més completa que s’ha fet d’aquest autor, una de les primeres espases de la *bande dessinée* francesa. Percevan, que s’inicia el 1981, va ser creat per Luguy conjuntament amb els guionistes Jean Léturgie i Xavier Fauche. Els àlbums en castellà es van començar a publicar inicialment a Grijalbo fins que darrerament l’edició de les aventures del personatge són publicades sota el segell de Norma Editorial.

Autodidacte del dibuix, als 18 anys coneix Bonnet, Pellos i Godard, que l’aconsellen i l’animen a dedicar-s’hi. Després d’haver publicat alguns treballs a *Cols bleus*, *Frimousse* i *Princesse*, treballa per a revistes de petit format (*Akim*, *Kiwi*, *Lancelot*) i per a diversos diaris (*Fripounet*, *Formule 1*, *Ami-Coop*, entre d’altres). El 1974 crea Sylvio le Grillon, dins del diari *Pif*, que apareixerà fins al 1982.

Va publicar el primer àlbum, *Cyril et le château des mille diamants*, el 1977, a Editions Garnier. Posteriorment participa amb Le Guen, Gaty, Deynis i Leners, sota el pseudònim Five Stars, en la sèrie *Albator*, realitzada a partir d’una sèrie de televisió (se’n publiquen cinc àlbums a Editions Dargaud del 1980 al 1981) i el 1980 treballa per a la televisió francesa en diverses emissions, com ara *L’aventure des plantes*, amb J. P. Cuny i J. M. Pelt; *Espace Fabbri*, amb Jacques Fabbri i Bernard Mabilille; *Les Tibères*, amb B. Delflandre i P. Vialet, i *Thalassa*, amb William Garit i Georges Pernouds, entre d’altres. El 1981 crea Percevan, al diari *Gomme*, amb tres àlbums publicats per Editions Glénat del 1982 al 1984, però la sèrie continuaria més endavant a l’editorial Editions Dargaud.